

M^{SVÄTÝ} MICHAL

f a r s k ý č a s o p i s

december 2012
ročník XIX

OČAKÁVAJ PÁNA

Vstupujeme do ďalšieho vianočného obdobia, obdobie očakávania Pána končí radostnou zvesťou o Jeho príchode. On je ten, ktorý nás prišiel vyslobodiť, On je ten, ktorého Otec poslal na svet, ktorého sa svojim rozhodnutím „dočasne vzdal“ kvôli mne. On je ten, ktorý chce so mnou a s tebou zdieľať radosti i strasti, ktorý ťa chce uzdraviť, vyučovať a viesť, na ktorého môžeš zložiť svoje starosti – veď prisľúbil, že sa postará. On je ten, ktorý túži po tvojej svätosti.

Napriek tomu, že Ježiš prišiel pred 2000 rokmi, napriek tomu, že prišiel do tvojho srdca, chce, aby sme ho stále očakávali. Keď budeš s ním, bude tvoj život radostný, lebo „*radosť v Pánovi je vaša sila.*“ (Neh 8,10); veď On prišiel, aby „*vaša radosť bola úplná.*“ (Jn 15,11). Plnosť radosti môžeme nájsť iba v Pánovi – a iba vtedy, keď ho hľadáme. „*Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť, volajte ho, kým je nablízku.*“ (Iz 55,6). Výzva hľadať Pána sa nachádza v Božom slove na viacerých miestach: „*V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár.“ Pane, ja hľadáť tvoju tvár.*“ (Ž 27,8). Žalm končí: „*Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.*“ (Ž 27,14).

Žalmista, pravdepodobne Dávid, sa v úzkosti obracia na Pána. Niektorí biblisti predpokladajú, že **Žalm 27** vznikol v dvoch Dávidových obdobiach. Prvá časť (verše 1-6) vtedy, keď bol Dávidov život ľahký, keď bol kráľ pri Pánovi. Druhá časť, verše 7-12, keď bol Dávid v ťažkostiach, v hriechu, keď bol Boh skrytý a záverečnými dvoma veršami na záver tieto dve časti prepojil: v ťažkých časoch je potrebné **očakávať Pána** (Ž 27,14) a spoznať tak, že On je moje svetlo a môj úkryt, ako zažíval Dávid v prvej časti žalmu.

Dávid je pre nás vzorom napriek hriechnosti, alebo práve kvôli svojej hriechnosti – tým, ako sa (hoci až na výzvu proroka

Nátana) vrátil k Pánovi. V zúfalstve sa obrátil na Pána, jeho 51. Žalm je najkrajším vyznaním hriešneho človeka, navracajúceho sa k Bohu. Dávid je ale predovšetkým vzorom človeka, pre ktorého je Pán najdôležitejším, je pokladom, ktorý už našiel a jeho život tak nadobúda naozajstný zmysel. Dávid to nádherne vyjadruje v nasledujúcom verši: „*O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, aby som pocíťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám.*“ (Ž 27,4). A ja ďakujem Pánovi, že som súčasťou katolíckej Cirkvi a že môžem *bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní* (Ž 23,6) – dáva mi k tomu príležitosť adorácia Najsvätejšej Sviatosti.

Eucharistická adorácia má dávnu históriu a jej prostredníctvom môžeme zakúšať zázraky vo svojom živote. Adorujem veľmi rád, adorácia ma mení, stávam sa bližším k Bohu a môžem bezprostredne zažívať jeho lásku. Adorácia má mnohé formy, jednou z nich je aj ustavičná (stála, nepretržitá) adorácia, ktorá zažíva rozmach v posledných dvoch desaťročiach, najmä ako iniciatíva laikov v USA. Ján Pavol II. sa pri otvorení kaplnky večnej adorácie v chráme sv. Petra modlil za to, aby mala ustavičnú adoráciu každá farnosť na

svete. Pápež Benedikt XVI. Zaviedol stálu adoráciu pre laikov v každej z rímskych diecéz. Na Slovensku sa ustavičná adorácia koná od roku 1990 v Osuší v okrese Veľký Krtíš (http://www.dtp.sk/zrno/Find/find_clanok.php?menu=5&menu_rocnik=2003&menu_cislo=25&nazov=cirkev_doma&from=zoznam&hladaj=%80).

Prečo toľko slov o ustavičnej adorácii? Okrem toho, že tak môže byť ktokoľvek v prítomnosti svojho Pána, pozeráť na Neho a nechať sa Ním premieňať a viesť, prináša ustavičná adorácia ovocie veľkého požehnania: obrátenia a rast svätosti, rast kňazských povolání (v jednej z diecéz USA z 20 povolaní bolo 19 z farností, kde sa uskutočňuje stála adorácia), výrazný pokles potratov a kriminality, obnovenie rozvrátených rodín a mnohé ďalšie. Pán mi dal do srdca túžbu po večnej adorácii (7 dní v týždni, 24 hodín denne, teda nepretržite) v Karlovej Vsi – koniec koncov je to len naplnenie prosby Jána Pavla II. A viem, že sa nemám (zatiaľ) starať o to, kde to bude (stála adorácia býva zväčša mimo farského kostola), kto to bude organizačne zabezpečovať (stála adorácia je dielo laikov, samozrejme so súhlasom a požehnaním Cirkvi) ani ako sa dá zabezpečiť, aby pri Pánovi Ježišovi stále niekto bdel. Viem totiž, že ak je to Božie dielo, tak pretrvá. A verím Pánovi, že to chce On. Chcem teda touto cestou povzbudiť aj nás farníkov, aby sme sa – ak nám to leží na srdci – pripojili k modlitbe za ustavičnú adoráciu v našej farnosti. Nech Pán aj prostredníctvom tohoto diela mocne žehná našu farnosť a nech sa z nej šíri požehnanie do nášho mesta a na celé Slovensko. Očakávajme Pána a buďme statoční, očakávajme Jeho prisľuby, nebojme sa uveriť, že nám chce dať viac, ako si trúfame čo i len pomyslieť, verne plňme, k čomu nás vyzýva a odovzdajme Mu v dôvere všetky diela našej Cirkvi.

Požehnané sviatky
a pokoj našim rodinám želá:
Karol Kasala.

ZAZNAMENALI SME

- v dňoch 28. – 30. 9. 2012 sa v našej farnosti konali hodové slávnosti,
- vo štvrtok 4. 10. – sme si pripomenuli sv. Františka Assiského, zakladateľa rehole Menších bratov a patróna nášho kostola; počas slávnostnej sv. omše o 18.00 hod. božie slovo hlásali bratia dominikáni
- 4. 10. sa začala farská púť veriacich z farnosti Bratislava – Karlova Ves na západné pobrežie Európy; hlavnými zástavkami bolo Santiago de Compostela, mesto v severnom Španielsku, v ktorom sa uchovávali ostatky sv. Jakuba Apoštola a portugalská Fatima, kde sa pred necelými sto rokmi zjavila Panna Mária s dôležitým posolstvom pre celý svet
- v nedeľu 7. 10. 2012 pred kostolom sv. Františka sa predávali pamiatkové predmety vyrobené veriacimi v Albánsku; výťažok bol určený na podporu výstavby minoritského kostola v tejto krajine
- v utorok 16. 10. sa uskutočnilo stretnutie s pátrom Benjamínom Kosnáčom, rodákom z našej farnosti, ktorý pôsobí už 12 rokov v slovenskej farnosti v Detrote v USA,
- dňa 28. 10. sa konala biblická katechéza na tému: „NOVEMBER, ďalekohľad do večnosti“

- počas oktávy po slávnosti Všetkých svätých sme sa v kostole sv. Františka, v rámci dušičkových pobožností o 17.30 hod. spoločne modlili za našich zosnulých
- naša farnosť sa aj tento rok zapojila do celoslovenskej akcie Sviečka za nenarodené deti, ktorú organizovali veriaci združenie Fórum života s podporou a požehnaním biskupov Slovenska; v kostole sme si mohli zakúpiť sviečku a takto podporiť aktivity zamerané na ochranu života a rodiny
- 4. 11. po sv. omši o 10.00 hod. bola slávnostne posvätená gospelová kaviareň na Karloveskej 32; v našej farnosti vzniklo dobré dielo a veríme, že bude prispievať k vytváraniu a posilňovaniu dobrých vzájomných vzťahov medzi nami všetkými
- 11. 11. sa pre mládež uskutočnilo biblické stretnutie formou lectio divina,
- od 11. 11. sa každú nedeľu pastoračne miestnosti kostola začali nácviky detí na jasličkovú slávnosť, ktorá bude 26. 12. 2012 o 16.00 hod. v Kamel klube
- 25. 11. sa konala biblická katechéza na tému: „Posvätný čas adventu“
- 29. 11. sme začali novú pred slávnosťou

- t'ou Nepoškvrneného počatia Panny Márie; tento rok našimi hosťami boli predstavitelia mariánskych pútnických miest
- ružencové bratstvo už tretí rok organizovalo modlitby ruženca v uliciach; táto víťaná aktivita mala za cieľ vyprosovať požehnanie pre obyvateľov našej farnosti; modlitby v uliciach prebiehali v dňoch 29.11. až 7.12.2012, t.j. v čase deviatnika pred slávnosťou Nepoškvrneného Počatia Panny Márie
- od 2. do 7. decembra sa pri našom kostole uskutočnila adventná zbierka určená na pomoc útulku sv. Františka pri minoritskom kláštore v Levoči,
- 2. 12. nám P. Roman Gažúr z Levočskej komunity predstavil prácu so závislými ľuďmi v útulku sv. Františka z Assisi pri kláštore v Levoči
- 8. 12. bola Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, Patrónky a Kráľovnej minoritského rádu a minoritskej kustódie na Slovensku; slávnostnú svätú omšu o 18.00 hod. celebroidal Mgr. Jozef Pöstényi SDB z Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

OZNAMY

- **vianočná sv. spoveď** bude v dňoch **19., 20. a 21.12.** (t.j. v stredu až piatok po III. adventnej nedeľi) **od 17.00 do 20.00 h** v kostole sv. Františka
- **24. decembra o 23.15 h** a **25. decembra** po detskej sv. omši (**približne o 11.00 hod**). bude na Námestí sv. Františka vianočná akadémia
- **26. 12. o 16.00 h** sa v Karloveskom centre kultúry uskutoční Jasličková slávnosť, ktorú pripravujú deti z našej farnosti.

MODLIME SA ZA DUŠE

Je až prekvapujúce, čo všetko si naše deti všímajú a aký majú bohatý a rozmanitý svoj vnútorný život. Opakované sa o tom presviedčam aj u našej, 12 ročne dcéry Magdalénky. Koncom septembra ma počas našej cesty v aute doslova ohromila jednoduchým oznámením: oci, ja sa pri každej svätej omši modlím, aby Pán Boh prepustil jednu dušu z očístca. V tej chvíli som zostal úplne zaskočený a zmohol som sa len na to, že som ju pochválil za tieto úmysly a povzbudil ju, aby v tom naďalej pokračovala. Zostalo pre mňa záhadou, že aj deti vedia mať také ušľachtilé želania. Táto krátka, zdanlivo nenápadná historka sa mi však hlboko vryla do mysle. Začal som nad tým stále viac

a viac premýšľať. Viem, že máme raz do roka sviatkov, kedy sa počas oktávy môžeme modliť za duše zosnulých, že dušiam v očistci pomáha modlitba ruženca a podobne. Uvedomil som si však inú skutočnosť. Počet ľudí, ktorí sa za zosnulého modlia býva zvyčajne ohraňčený a spravidla ani nie výnimočne veľký. Ved' keď raz zomrieme, kto sa v skutočnosti

za nás bude modliť? Pozostalá manželka alebo manžel, deti, súrodenci, možno vnuci. Pravdepodobne už nie pravnuci a takmer isto ani prapravnuci. Premietnuté do konkrétnych čísiel to znamená, že približne 100 rokov po našej smrti si už na nás asi nikto z príbuzných nespomenie a to z celkom jednoduchého dôvodu, nebude ani vedieť, že sme existovali.

Všetci sme hriešni. Niektorí viac, iní menej, ale všetci bez rozdielu nesieme na svojich pleciah t'archu hrie-

chu. Mnohí z nás odídu na druhý svet bez zaopatrenia sviatosťami a potom už budeme len odkázaní na pomoc žijúcich a na ich modlitby za odpustenie našich hriechov a trestov. Túto pomoc dušiam, ktoré opustili svet už pred mnohými rokmi sme však povolani poskytovať my, ktorí ešte kráčame po tomto svete.

Pravidelne sa modlím za rôzne úmysly, ale od už spomenutého rozhovoru s dcérkou sa snažím každý deň predniesť Pánovi aj prosbu, aby moje

modlitby prijal ako obetný dar za tie duše, za ktoré sa už nemá kto z pokrvných príbuzných modliť. V Kristovi sme jedno telo a sme teda bratmi a sestrami a prináleží nám modliť sa za duše aj v iné dni, ako počas sviatku pamiatky zosnulých. Ľudia bez vyznania to za nás neurobia. Pamätajme spoločne na to aj počas sviatočných vianočných dní a vrúcne sa modlime za spásu duší, ktoré to najviac potrebujú.

Vladimír Šimko

PASTORAČNÉ CENTRUM PRASKALO VO ŠVÍKOCH

VUTOROK 16. OKTÓBRA 2012 SA VEČER PASTORAČNÁ MIESTNOSTI PRI KOSTOLE SV. FRANTIŠKA V KARLOVEJ VSI NAPLNILA TAK, ŽE DOSLOVA „PRASKALA VO ŠVÍKOCH“ A BRATIA MINORITI PODONÁŠALI VŠETKY DOSTUPNÉ STOLIČKY PRE NÁVŠTEVNÍKOV. ANI „PAMÄTNÍCI“ NEPAMÄTAJÚ NA TAKÝ VEĽKÝ ZÁUJEM O NEJAKÉ PODUJATIE PRÍČINOU BOLO STRETNUTIE A BESEDA S KARLOVESKÝM RODÁKOM, KŇAZOM P. BENJAMÍNOM KOSNÁČOM, KTORÝ UŽ 14 ROKOV PÔSOBI V SLOVENSKEJ FARNOSTI SV. CYRILA A METÓDA V STERLING HIGHS V DETROITE V USA.

Na úvod bol premietnutý filmový dokument Lux Communication o práci v tejto farnosti, z ktorého by som chcel tlmočiť aspoň niekoľko myšlienok a postrehov. Páter Benjamín v úvode poukázal na to, že sociálny a spoločenský rozmer je tu dominantný a veľmi silný. Tým, že sa ľudia nestretávajú na ulici alebo v centre mesta, je farnosť aj miestom spoločenského stretávania. V USA sa veľkosť farnosti počíta podľa počtu zaregistrovaných rodín. V tejto farnosti je z 800 zaregistrovaných rodín 100 rodín slovenských. To, čo osobitne priťahuje ľudí do tejto farnosti, je jednoznačne viditeľná vernosť učeniu Cirkvi, pá-

pežovi a úcta k sláveniu sviatostí, čo v tejto oblasti nie je vždy samozrejmé a viditeľné. Vo farnosti napočítal 25 národností, čo je v USA charakteristické ako zmes národov, to pre neho znamená katolicitu a rôznorodosť Cirkvi. Hovoril aj o tom, že aj birmovanci sa zapájajú do aktivít farnosti, aby tak boli súčasťou spoločenstva. Vo farnosti sa prepája to slovenské s americkým a Slovákov oslovuje najmä americká otvorenosť, usilovnosť a spontánnosť vo vyjadrení viery. Vytvorilo sa partnerstvo s farnosťou Kahama v Tanzánii a teraz sa pripravuje 34 ľudí z farnosti na trojtýždňovú misiu, aby pomohli tamjšiemu biskupovi stavať domy a Privítacie centrum. Bude to stretnutie troch kontinentov na neobvyklom mieste a chcú ukázať, že bieli majú o nich záujem. Páter Joseph Sekera z Tanzánie to komentoval slovami: „Bude to pre nás pozhnaním.“

Veľmi dobrým pomocníkom pátra Benjamína je kaplán Libor Marek z Púchova, ktorý má hlbokú vieru, fenomenálnu pamäť a dar vysvetľovať čo sa naučil, preto je veľmi dobrým spoločníkom. Študoval v Ríme na Gregoriáne. Veľmi ochotne už 10 rokov pomáha vo farnosti vitálny deväťdesiatnik P. František Budovič, SJ, ktorý denne cestuje autom z Jezuitského centra a kláštora a hovoril, že sa vo farnosti veľmi dobre cíti a vyjadril sa, že Slováci svoju horlivosť vyjadrili aj tým, že postavili slovenský kostol. Za obdobie ostatných 10 rokov veľmi stúpol počet povola-

ní. V tomto roku bude v diecéze vysvätených 6 kňazov a z toho sú dvaja z farnosti, pričom jeden je z dvojčiek a jeho brat bol vysvätený vlani. To mi veľmi pripomína našich bratov Tkáčovcov.

Vo farnosti sa venuje veľká pozornosť aj športovým aktivitám. Farníčka Lýdia Doková k tomu vtipne poznamenala, že muži, aby „nenaberali slaninu okolo pásu“, každý večer o 6:30 hod. hrajú futbal. Farníčka Dóková zase hovorila o tom, že veľa amerických dievčat sa učí tancovať v súbore Šarišan.

Páter Benjamín zdôraznil, že si nevie predstaviť fungovanie farnosti bez aktivity laikov, pretože farnosť nestojí iba na kňazovi ale na symbióze s aktívnymi laikmi. Aj seniori sa pravidelne stretávajú dvakrát do mesiaca, vždy druhý a štvrtý štvrtok. Po svätej omši sa pri kávičke a keksí-koch potom venujú spoločenským aktivitám, čo veľmi obohacuje ich život.

V závere zdôraznil dedičstvo sv. Cyrila a Metóda, ktorí nám priniesli Evanjelium i vzdelanie a písmo, preto nás vždy bude spájať jedna viera a jeden Boh. Uzavrel citátom „Cirkev má dostatočne veľkú náruč, aby objala všetkých.“

Potom sa rozvinula bohatá diskusia a páter Benjamín odpovedal na množstvo otázok. Stretnutie bolo skutočne veľmi dobré a hodnotné, čo účastníci hodnotili s veľkým uspokojením a vďakou.

Vojto Tóth

NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE

Čím som staršia, tým mi čas uteká ako si rýchlejšie. Zdá sa mi, že Veľkonočné sviatky boli nedávno a Sedembolestnú sme slávil len pred chvíľou. Ani svetlo dušičkových sviec ešte poriadne nevyhaslo a končiaci sa cirkevný rok už strieda Advent. Na jeho začiatku nás čaká krásny sviatok – Nepoškvrnené počatie Panny Márie.

Práve tento názov – Nepoškvrnené počatie – často vyvoláva medzi ľuďmi nejasnosti. Niektorí sa domnievajú, že sa tým myslí panenské počatie Ježiša Krista, namiesto pravého významu, že Panna Mária bola darom Božej milosti uchránená od poškvrny dedičného hriechu. Nepoškvrnené počatie je zároveň jednou z dogiem o Panne Márii. Ďalšími sú jej božské materstvo, ustavičné panenstvo a nanebovzatie.

Mariánska úcta mala počas celých cirkevných dejín mnoho zástancov aj odporcov. Jej hlboké korene však siahajú až k zjavenému slovu Božiemu. Úcta k svätej Panne patrí do samej podstaty kresťanstva. Mariánske sviatky, ako ich poznáme dnes, sa postupne vyvíjali. Ani sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie tu nebol od nepamäti. Jeho sláveniu predchádzalo uznanie Panny Márie za Bohorodičku a tým zdôraznenie jej výsadného postavenia v dejinách spásy na Efezskom koncile v r. 431. Pod názvom Sviatok počatia Anny sa tento sviatok objavuje v siedmom storočí na Východe. Na Západ sa dostal v deviatom storočí a postupne sa šíril z Grécka do Talianska, Francúzska a Anglicka. V stredoveku sa medzi teológmi opäť objavili aj odporcovia tohto sviatku, ktorí v ňom videli oslabenie významu Kristovej obety. Napriek polemikám a odporcom pápež Sixtus IV. v 15. storočí sviatok oficiálne schválil a zaradil ho do kalendára rímskeho biskupstva. Okrem toho udelil plnomocné odpustky tým, čo v tento deň budú prítomní na svätej omši alebo na pobožnosti k Panne Márii. Začiatkom 18. storočia ho pápež Klement

XI. rozšíril na celú cirkev. Ôsmeho decembra roku 1854 na Prvom vatikánskom koncile bola slávnostne vyhlásená dogma, ktorá hovorí, že: „Panna Mária bola od prvého okamihu svojho počatia uchránená od každej škvrny dedičného hriechu osobitnou milosťou a výsadou všemohúceho Boha vzhľadom na zásluhy Ježiša Krista, Vykupiteľa ľudského pokolenia.“ A štyri

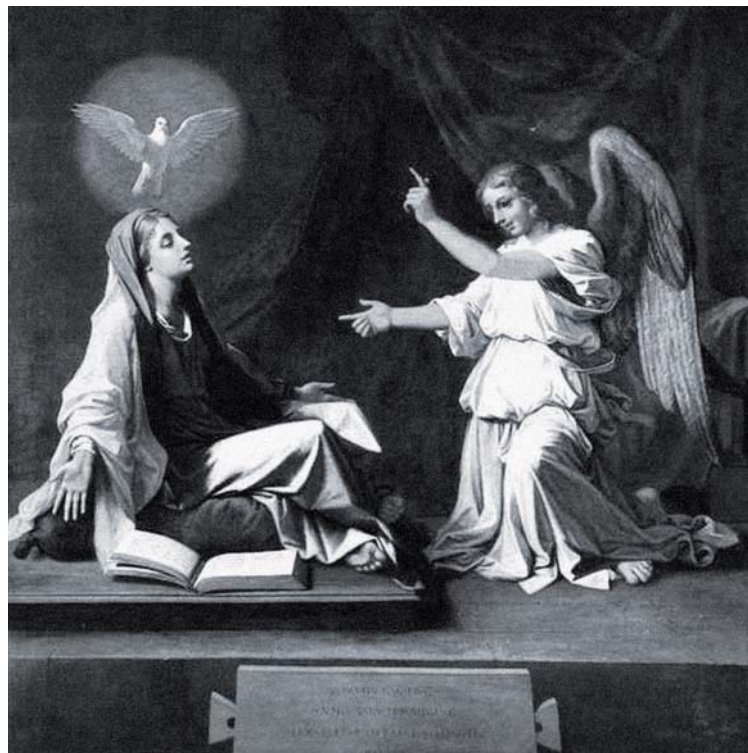
a z hľadiska vtedajšej spoločnosti bezvýznamná, nenápadná žena ochotne vo všetkom poslúchla Pána Boha. „Hľa, Pánova služobnica, staň sa mi podľa tvojho slova!“ Panna Mária vyjadrila súhlas s Božím slovom a stala sa Ježišovou matkou. Celý život spolupracovala pri najdôležitejších udalostiach vykupiteľského diela svojho Syna. Už pre prvých kresťanov bola Panna Mária Matkou. Nielen Matkou Pána Ježiša, ale zároveň milujúcou Matkou rodiacej sa Cirkvi. Stala sa ňou vo chvíli, keď na kríži umierajúci Kristus riekol Márii: „Žena, toto je Tvoj syn!“ A Jánovi: „Toto je Tvoja matka!“

Mária je našou Matkou i dnes. Má veľkú moc chápať nás a pomáhať nám. Robí tak od pradávnych čias. Už počas svadby v Káne Galilejskej, ako píše evanjelium, keď upozornila Pána Ježiša na to, že svadobčania už nemajú víno, nezištne pomohla. Boli to obyčajní ľudia, ako sme my a Mária si všimla ich obavy a predostrela ich Synovi. Sluhom zároveň nakázala, aby urobili všetko, čo im Ježiš povie, a tak je to stále.

Mária nás vypočuje, prihoví sa za nás u svojho Syna, ale zároveň nám vždy káže počúvať ho a dôverovať mu. Plniť Božiu vôľu bez výhrad a s vierou, presne tak, ako to robila a robí ona sama. Panna Mária a mariánska úcta nás nemá odvádzať od Pána Ježiša, ako sa obávajú jej odporcovia, ale práve naopak, približovať nás k Nemu. Pretože Panna Mária vždy svojich ctiteľov usmerňuje: „Urobte všetko, čo vám povie!“

Milostiplná Panna Mária je najvznešenejším členom v Božom ľude s mimoriadnym postavením a poslaním. Svoj pozemský život prežila v pokore, chudobe a nevyhlo sa jej ani utrpenie. No i po svojom nanebovzatí nám ostáva blízka a neprestajne a účinne za nás oroduje a my sa k nej utiekame, k našej nebeskej Matke. Nepoškvrnená Panna Mária, oroduj za nás!

Michaela Važanová

roky po vyhlásení tejto dogmy sa v Masabielskej jaskyni v Lurdoch zjavila Panna Mária sv. Bernadete a sama to potvrdila. Keď sa jej dievčina spýtala, ako sa volá, Panna Mária jej odpovedala: „Som Nepoškvrnené Počatie.“

Hriech sprevádza ľudstvo od jeho počiatku. Už naši prarodičia sa previnili proti Bohu, keď ho neposlúchli a jedli ovocie zo stromu poznania dobra a zla. Museli preto odísť z raja, ale tento ich prvý hriech postihol nás všetkých a odvtedy sa všetci rodíme s dedičným hriechom. Všetci okrem Panny Márie. Panna Mária jediná dostala od Boha milosť byť od samého počatia oslobodená od hriechu. Potvrdzuje to aj anjel vo svojom pozdrave: „Raduj sa, plná milosti!“ Áno, z Božej milosti zostala Mária celý život nedotknutá hriechom. Je až neuveriteľné, že tá prostá, skromná